

บทที่ 4

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

การศึกษาถึงผลของมาตรการควบคุมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของประชาชนกลุ่มวัยทำงานจำนวน 360 คนในเขตพื้นที่อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และหลังจากนั้นก็นำเข้าข้อมูล 2 ครั้งโดยใช้โปรแกรม Epidata แล้ววิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม Stata Version 10 โดยการใช้สถิติเชิงพรรณนา ซึ่งได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามัธยฐาน ค่าสูงสุดและค่าต่ำสุด และได้ใช้สถิติเชิงอนุมาน คือการวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบลอจิสติก (Multiple Logistic Regression) และมีได้กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งได้นำเสนอข้อมูลดังรายละเอียดตามลำดับต่อไปนี้

1. ผลการศึกษา

1.1 คุณลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคม

1.2 ความรู้เกี่ยวกับมาตรการควบคุมเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์

1.3 การปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรการควบคุมเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์

1.3.1 มาตรการการด้านการศึกษาและรณรงค์

1.3.2 มาตรการลดผลกระทบและป้องกันปัญหาทางสังคม

1.3.3 มาตรการการจำกัดการเข้าถึงและการหาซื้อ

1.3.4 มาตรการควบคุมการโฆษณาและการส่งเสริมการขาย

1.4 ปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อการดื่ม

1.4.1 ครอบครัว

1.4.2 เพื่อน

1.4.3 สถานที่จำหน่าย

1.5 พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์

1.6 ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของ

ประชาชนวัยทำงานในอำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2. อภิปรายผล

1. ผลการศึกษา

1.1 คุณลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคม

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 55.0) โดยมีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 34.3 ±9.8 ปี อายุต่ำสุด 15 ปี และสูงสุด 59 ปี ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสคู่ (ร้อยละ 72.5) สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. (ร้อยละ 34.4) มีมัธยฐานของรายได้ต่อเดือนเท่ากับ 10,000.0 บาท โดยมีรายได้ต่ำสุด 1,000 บาทและสูงสุด 50,000 บาท และประกอบอาชีพเกษตรกรรวม (ร้อยละ 65.3) มีพฤติกรรมสูบบุหรี่ (ร้อยละ 31.9) ซึ่งได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพระราชบัญญัติเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ (ร้อยละ 81.4) โดยผ่านทางวิทยุและโทรทัศน์มากที่สุด ร้อยละ 76.9 รายละเอียดดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล (n = 360)

คุณลักษณะส่วนบุคคล		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	162	45.0
	หญิง	198	55.0
อายุ	15-24 ปี	65	18.0
	25-34 ปี	103	28.6
	35-44 ปี	137	38.1
	45-54 ปี	47	13.0
	55 ปีขึ้นไป	8	2.3
	Mean = 34.3 ปี S.D. = 9.8 ปี		
	Median = 35.0 ปี Minimum = 15 ปี Maximum = 59 ปี		
สถานภาพ	สมรส / คู่	261	72.5
	โสด	84	23.3
	หม้าย/หย่า / แยกกันอยู่	15	4.2

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล (n = 360) (ต่อ)

คุณลักษณะส่วนบุคคล		จำนวน	ร้อยละ
สำเร็จการศึกษา			
ประถมศึกษา		79	21.9
มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3)		84	23.3
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.		124	34.4
ปวส. / อนุปริญญา		36	10.0
ปริญญาตรี		35	9.7
สูงกว่าปริญญาตรี		2	0.7
รายได้			
ไม่มีรายได้		28	7.8
ต่ำกว่า 5,000 บาท		42	11.7
5,001-10,000 บาท		163	45.4
10,001-20,000 บาท		106	29.4
20,001-30,000 บาท		16	4.4
30,001-40,000 บาท		2	0.7
40,001 บาทขึ้นไป		3	0.8
Mean = 10,773.6 บาท S.D. = 7,704.7 บาท			
Median = 10,000 บาท Minimum = 1,000 บาท Maximum = 50,000 บาท			
อาชีพ			
เกษตรกร (ทำไร่/ทำนา/ทำสวน)		235	65.3
นักเรียน/นักศึกษา		37	10.3
ค้าขาย		34	9.4
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ		18	5.0
พ่อบ้าน / แม่บ้าน		18	5.0
รับจ้างทั่วไป		17	4.7
ธุรกิจส่วนตัว		1	0.3
การสูบบุหรี่			
ไม่สูบ		245	68.1
สูบ		115	31.9

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล (n = 360) (ต่อ)

คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
การได้รับข้อมูลข่าวสาร พรบ. เครื่องดื่ม		
ไม่เคยได้รับ	67	18.6
เคยได้รับ	293	81.4
วิทยุ/โทรทัศน์	277	76.9
เอกสาร/แผ่นพับ/สติ๊กเกอร์	143	40.3
การอบรม	86	23.9
หออกระจายข่าว	33	9.2

1.2 ความรู้เกี่ยวกับมาตรการควบคุมเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์

จากการศึกษาพบว่า ระดับความรู้เกี่ยวกับมาตรการควบคุมเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของกลุ่มวัยแรงงาน ส่วนใหญ่มีระดับความรู้อยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 53.33) มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.5 ± 2.7 คะแนน โดยมีคะแนนต่ำสุด 3 คะแนน และสูงสุด 15 คะแนน รายละเอียดดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ระดับความรู้เกี่ยวกับมาตรการควบคุมเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของกลุ่มวัยแรงงาน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี (n = 360)

ระดับความรู้เกี่ยวกับมาตรการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	จำนวน	ร้อยละ
ระดับต่ำ (0-8 คะแนน)	46	2.8
ระดับปานกลาง (9-11 คะแนน)	122	33.9
ระดับสูง (12 คะแนน ขึ้นไป)	192	53.3

$\bar{x}$ =12.5 S.D.= 2.7 Min = 3 Max =15 Medain = 13

สำหรับความรู้เกี่ยวกับมาตรการควบคุมเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ เมื่อจำแนกเป็นรายชื่อ จากการศึกษพบว่า มาตรการด้านการศึกษาและรณรงค์ ข้อที่กลุ่มตัวอย่างตอบถูกน้อยที่สุด คือ ให้ร้านค้ามีการติดป้ายกระตุ้นเตือน เช่น การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ทำให้ความสามารถในการขับขี้ลดลง (ร้อยละ 86.7) มาตรการลดผลกระทบและ

ป้องกันปัญหาทางสังคมเกิดจากคัม ข้อยที่ตอบถูกน้อยที่สุด คือ กำหนดให้ผู้ขับขี่มีระดับแอลกอฮอล์ในเลือดไว้ไม่เกิน 50 mg% หรือคัมเบียร์ไม่เกิน 1 กระป๋อง (ปริมาตร 330 ซีซี) ร้อยละ 30.3 และให้มีการจัดแบ่งโซนร้านจำหน่ายเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ไว้ชัดเจน ร้อยละ 48.6 มาตรการจำกัดการเข้าถึงและการหาซื้อ ข้อยที่ตอบถูกน้อยที่สุด คือ รัฐบาลมีการจำกัดช่วงเวลาในการจำหน่ายเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ไว้ 2 ระยะ ในช่วงหนึ่งวัน คือ ช่วงแรกตั้งแต่ 11.00-14.00 น. และช่วงที่สองตั้งแต่เวลา 17.00-24.00 น.ของวันใหม่ ร้อยละ 48.1 ส่วนมาตรการควบคุมการโฆษณาและการส่งเสริมการขาย ข้อยที่ตอบถูกน้อยที่สุด คือ ให้โฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้เฉพาะด้านภาพลักษณ์องค์กรโดยไม่ชักชวนให้ซื้อในเวลา 22.00-05.00 น. ร้อยละ 56.9 รายละเอียดดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของความรู้เกี่ยวกับมาตรการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (n = 360)

ข้อคำถามความรู้	ตอบถูก	
	จำนวน	ร้อยละ
มาตรการด้านการศึกษาและการณรงค์		
1. ให้ร้านค้ามีการติดป้ายกระตุ้นเตือน เช่น การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ทำให้ความสามารถในการขับขี่ลดลง	312	86.7
2. ให้ร้านค้ามีการติดป้ายห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ให้แก่เด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี	339	94.2
3. สถาบันการศึกษาทุกระดับ เป็นเขตปลอดเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์และปลอดจากการโฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมแอลกอฮอล์ทุกชนิด	320	88.9
4. ห้ามดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในสถานที่ราชการ	314	87.5
5. ร้านค้าต้องมีการจัดเรียงสินค้าประเภทเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ให้เห็นได้อย่างชัดเจน	179	49.7
มาตรการลดผลกระทบและป้องกันปัญหาทางสังคมเกิดจากคัม		
1. กฎหมายมีการกำหนดไม่ให้ผู้ขับขี่ ขับรถขณะเมาสุรา	329	91.4
2. กำหนดให้ผู้ขับขี่มีระดับแอลกอฮอล์ในเลือดไว้ไม่เกิน 50 mg% หรือคัมเบียร์ไม่เกิน 1 กระป๋อง (ปริมาตร 330 ซีซี)	109	30.3

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของความรู้เกี่ยวกับมาตรการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (n = 360)
(ต่อ)

ข้อคำถามความรู้	ตอบถูก	
	จำนวน	ร้อยละ
3. ให้มีการจัดแบ่งโซนร้านจำหน่ายเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ไว้ชัดเจน	175	48.6
มาตรการจำกัดการเข้าถึงและการหาซื้อ		
1. รัฐบาลออกกฎหมายการจำกัดอายุผู้ซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ให้มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป	343	95.3
2. การชักจูงให้เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมแอลกอฮอล์มีความผิดตามกฎหมาย	272	75.6
3. รัฐบาลมีการจำกัดช่วงเวลาในการจำหน่ายเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ไว้ 2 ระยะ ในช่วงหนึ่งวัน คือ ช่วงแรกตั้งแต่ 11.00-14.00 น. และช่วงที่สองตั้งแต่เวลา 17.00-24.00 น.ของวันใหม่	173	48.1
4. เจ้าของร้านค้า ที่ขายเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ให้เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี เป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย	324	90.0
มาตรการควบคุมการโฆษณาและการส่งเสริมการขาย		
1. ห้ามโฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์โดยการลด แลก แจก แถม	277	76.9
2. ให้โฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ได้เฉพาะด้านภาพลักษณ์องค์กรโดยไม่ชักชวนให้ซื้อในเวลา 22.00-05.00 น.	205	56.9
3. กฎหมายกำหนดให้การโฆษณาป้ายกลางแจ้งต้องระบุค่าเดือน	288	80.0

1.3 การปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรการควบคุมเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์

1.3.1 มาตรการด้านการศึกษาและรณรงค์

จากการศึกษาพบว่า ร้านค้าส่วนใหญ่ (ร้อยละ 64.4) ในชุมชนที่มีการติดป้ายเตือน มีบางร้านที่จัดเรียงโชว์เรียงสินค้าประเภทเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ให้เห็นอย่างชัดเจน (ร้อยละ 27.9) สำหรับการปฏิบัติตามมาตรการของโรงเรียนในชุมชน เพื่อโรงเรียนเป็นเขตปลอดเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์และปลอดจากการโฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของ

แอลกอฮอล์ทุกชนิด มีโรงเรียนไม่มีการปฏิบัติเลย (ร้อยละ 1.4) ปฏิบัติเป็นบางครั้ง (ร้อยละ 31.1) บุคคลที่มีความรับผิดชอบที่ทำให้โรงเรียนเป็นเขตปลอดเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์และปลอดจากการโฆษณา ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 92.2) จะเห็นว่าเป็นหน้าที่ของ ครู อาจารย์ และผู้ปกครอง (ร้อยละ 70.8) ในการกวดขันร้านค้าไม่ให้มีการโฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มีการละเลยไม่ปฏิบัติ (ร้อยละ 8.9) การลงโทษร้านค้าและผู้ทำการโฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในเขตโรงเรียนอย่างจริงจัง มีการละเลยไม่ปฏิบัติ (ร้อยละ 9.5) และมีการพบเห็นโฆษณาทางโทรทัศน์/วิทยุ ที่เกี่ยวกับอันตรายและผลกระทบจากการดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เป็นประจำ (ร้อยละ 59.7) มีความรู้สึกเห็นด้วย/คล้อยตามจากภาพเหตุการณ์ในโฆษณา (ร้อยละ 39.2) โดยมีพฤติกรรม/การปฏิบัติในการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์จากภาพเหตุการณ์ในโฆษณาไม่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ร้อยละ 11.1 ความตระหนักถึงอันตรายและผลกระทบจากการดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ จากการโฆษณาทางโทรทัศน์/วิทยุ อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 52.8 รายละเอียดดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของการปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรการด้านการศึกษาและรณรงค์ (n=360)

มาตรการด้านการศึกษาและรณรงค์	จำนวน	ร้อยละ
การติดป้ายเตือนของร้านค้าในชุมชน		
มีเป็นบางร้าน	232	64.4
มีทุกร้านค้า	232	28.1
ไม่มีการติดป้ายเตือน	27	7.5
การจัดเรียงสินค้าประเภทเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ให้เห็นเด่นชัดของร้านค้า		
จัดเรียงให้เห็นบ้างเป็นบางส่วน	173	48.3
จัดเรียงโชว์ให้เห็นอย่างชัดเจน	100	27.9
จัดเรียงไว้ในที่ลับตาและมีการติดป้ายว่ามีสินค้าจำหน่าย	86	24.0
การปฏิบัติตามมาตรการของโรงเรียนในชุมชน เพื่อโรงเรียนเป็นเขตปลอดเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์และปลอดจากการโฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทุกชนิด		
ปฏิบัติสม่ำเสมอ	243	67.5
ปฏิบัติเป็นบางครั้ง	112	31.1
ไม่มีการปฏิบัติเลย	5	1.4

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของการปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรการด้านการศึกษาและรณรงค์ (n=360)
(ต่อ)

มาตรการด้านการศึกษาและรณรงค์	จำนวน	ร้อยละ
บุคคลที่ทำให้โรงเรียนเป็นเขตปลอดเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ และปลอดจากการโฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทุกชนิด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ครูอาจารย์	332	92.2
ผู้ปกครอง	255	70.8
คนในชุมชน	172	47.8
ผู้นำ/แกนนำหมู่บ้าน เช่น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน อบต.	172	47.8
เจ้าหน้าที่สาธารณสุข	161	44.7
สารวัตร/ผู้แทนนักเรียน	145	40.3
ตำรวจ	141	39.2
ชุมชนในโรงเรียน	130	36.1
บุคคลที่มีความรับผิดชอบมีการกวดขันร้านค้าไม่ให้มีการโฆษณา เครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์อย่างจริงจัง		
มีเป็นบางครั้ง	217	60.3
มีการกวดขันเป็นประจำ	111	30.8
ละเลยไม่ปฏิบัติ	32	8.9
บุคคลที่มีความรับผิดชอบมีการลงโทษร้านค้าและผู้ทำการโฆษณา เครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในเขตโรงเรียนอย่างจริงจัง		
มีการกวดขันเป็นประจำ	125	34.7
มีเป็นบางครั้ง	201	55.8
ละเลยไม่ปฏิบัติ	34	9.5
การพบเห็นโฆษณาทางโทรทัศน์/วิทยุ ที่เกี่ยวกับอันตรายและผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์		
พบเห็นเป็นประจำ	215	59.7
เป็นบางครั้งบางครั้ง	135	37.5
ไม่ค่อยพบเห็น	10	2.8

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของการปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรการด้านการศึกษาและรณรงค์ (n=360)
(ต่อ)

มาตรการด้านการศึกษาและรณรงค์	จำนวน	ร้อยละ
ความรู้สึกรู้สึกจากภาพเหตุการณ์ในโฆษณา		
เห็นด้วย/คล้อยตาม	141	39.2
กลัวเกิดโรคทำให้ดื่มลดลง	110	30.6
เฉย ๆ	61	16.9
ไม่เห็นด้วย	48	13.3
การเกิดการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรม/การปฏิบัติในการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์จากภาพเหตุการณ์ในโฆษณา		
มีความระมัดระวังเพิ่ม	149	41.4
ปริมาณในการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์แต่ละครั้งลดลง	86	23.9
ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์น้อยลง	85	23.6
ไม่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม	40	11.1
ความตระหนักถึงอันตรายและผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ จากการโฆษณาทางโทรทัศน์/วิทยุ		
มาก	137	38.1
ปานกลาง	190	52.8
น้อย	33	9.1

1.3.2 มาตรการลดผลกระทบและป้องกันปัญหาทางสังคม

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยขับรถยนต์ที่มีอาการเมาสุรา (ร้อยละ 32.8) ถูกตรวจจับกุมและลงโทษขณะที่มีอาการเมาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ร้อยละ 8.9 เคยถูกว่ากล่าวตักเตือน (ร้อยละ 5.0) มีการเข้มงวดกวดขัน (ร้อยละ 45.5) และมีการลงโทษของตำรวจกับผู้ขับขี่รถยนต์เมาสุราอย่างเอาจริงเอาจัง ส่วนใหญ่จะรณรงค์เฉพาะในช่วงเทศกาล (ร้อยละ 44.4) รายละเอียดดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของการปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรการลดผลกระทบและป้องกันปัญหาทางสังคมเกิดจากคัม (n=360)

มาตรการลดผลกระทบและป้องกันปัญหาทางสังคมเกิดจากคัม	จำนวน	ร้อยละ
การเคย์ขั้บรณณะที่มีอาการเมาสุรา		
ไม่เคย์ขั้บรณณะที่มีอาการเมาสุรา	222	67.2
เคย์ขั้บรณณะที่มีอาการเมาสุรา	138	32.8
การถูคตรวจ จั้บกุมและลงโทษเมื่อขั้บรณณะที่มีอาการเมาสุรา		
ไม่เคย์ถูคจั้บกุมและลงโทษ	337	91.1
เคย์ถูคจั้บกุมและลงโทษ	32	8.8
ถูคว่ากล่าวตักเตือน	18	5.0
ถูคดำเนินคคิ/ขั้้นศาลและเสีค่าปรับ	12	3.3
ถูคพาคย์ทัณฑ์บน	1	0.3
ถูคคุมความประพฤคิ/บำเพ็ญประ โยชน	1	0.3
การเข้มงวดกวคั้้นของคั้บรณณะกับผู้ที่ขั้บรณณะเมาอย่างเอาจริงเอาจั้ง		
มีเป็นประจำ	89	24.7
เป็นบางโอกาศ	101	28.1
เฉพาะในช่วงเทศกาล	164	45.5
ไม่ปฏิบัติ	6	1.7
การลงโทษของคั้บรณณะกับผู้ที่ขั้บรณณะเมาสุราอย่างเอาจริงเอาจั้ง		
มีเป็นประจำ	80	22.4
เป็นบางโอกาศ	115	32.1
เฉพาะในช่วงเทศกาล	159	44.4
ไม่ปฏิบัติ	4	1.1

1.3.3 มาตรการการจำกัดการเข้าถึงและการหาซื้อ

1.3.3.1 มาตรการการจำกัดการเข้าถึงและการหาซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ให้เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี

จากการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 67.7) เคยซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์จากร้านค้า และมีร้านค้าขายเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ให้

เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี (ร้อยละ 74.2) โดยจะซื้อจากร้านของคนรู้จักกัน (ร้อยละ 69.6) มีร้านค้าที่เคยซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ไม่มีการติดคำเตือนว่า “ห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ให้กับเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี” ร้อยละ 30.4 ร้านค้าไม่มีการถามอายุหรือขอคูบัตรประชาชนหรือบัตรอื่นๆ ที่สามารถระบุอายุได้ (ร้อยละ 56.5) ไม่ตอบคำถามหากทางร้านค้ามีการถามอายุ (ร้อยละ 69.6) หากตอบ จะไม่ตอบตามความจริง (ร้อยละ 14.3) การถูกใช้หรือขอให้ไปซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์แทน ร้อยละ 26.1 รายละเอียดดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของการปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรการการจำกัดการเข้าถึงและการหาซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี (n = 31)

มาตรการการจำกัดการเข้าถึงและการหาซื้อ	จำนวน	ร้อยละ
การซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์จากร้านค้าในขณะที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี		
เคยซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์	21	67.7
ไม่เคยซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์	10	32.3
การขายเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของร้านค้าให้เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี		
ขายเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์	23	74.2
ไม่ขายเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์	8	25.8
ลักษณะร้านค้าที่ซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ได้ (n = 23)		
ร้านของคนรู้จักกัน	16	69.6
ร้านค้าขนาดเล็ก	2	8.7
ร้านค้าขายส่งสุรา	2	8.7
ร้านสะดวกซื้อ	2	8.7
ร้านค้าขนาดใหญ่	1	4.3
การติดคำเตือนว่า “ห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ให้กับเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี” ของร้านค้า (n=23)		
มี	16	69.6
ไม่มี	7	30.4

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของการปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรการการจำกัดการเข้าถึงและการหาซื้อ
เครื่องดื่มน้ำที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ($n = 31$)
(ต่อ)

มาตรการการจำกัดการเข้าถึงและการหาซื้อ	จำนวน	ร้อยละ
การถามอายุหรือขอบัตรประชาชนหรือบัตรอื่นๆ ที่สามารถระบุอายุได้ของ ร้านค้า ($n=23$)		
ไม่มีการถาม	13	56.5
มีการถาม	10	43.5
การตอบคำถามหากทางร้านค้านำมาถามอายุ ($n=23$)		
ไม่ตอบคำถาม	16	69.6
ตอบคำถาม	7	30.4
ตอบตามความจริง	6	85.7
ไม่ตอบตามความจริง	1	14.3
การถูกใช้ให้ไปซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ แทนผู้ที่มีอายุ มากกว่า 18 ปี ($n=23$)		
ไม่เคยใช้	17	73.9
เคยใช้	6	26.1

สำหรับการปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรการการจำกัดการเข้าถึงและการหาซื้อ
ของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่า 18 ปี จากการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 72.0) ร้านค้ามีการ
ขายเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ให้แก่เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี โดยซื้อจากร้านของคนรู้จัก
กัน (ร้อยละ 51.7) ร้านค้าไม่มีการถามอายุหรือตรวจสอบอายุจากผู้ซื้อก่อนจำหน่ายเครื่องดื่มที่มี
ส่วนผสมของแอลกอฮอล์ (ร้อยละ 59.6) ตำรวจมีการกวาดค้นร้านค้าที่มีการจำหน่ายเครื่องดื่มที่มี
ส่วนผสมของแอลกอฮอล์ให้แก่เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี ในบางโอกาส (ร้อยละ 42.5) และส่วนใหญ่
(ร้อยละ 44.7) ไม่ทราบว่ามี การจับกุมและลงโทษร้านค้าที่มีการจำหน่ายเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของ
แอลกอฮอล์ให้แก่เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี รายละเอียดดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของการปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรการการจำกัดการเข้าถึงและการหาซื้อของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่า 18 ปี (n=329)

มาตรการการจำกัดการเข้าถึงและการหาซื้อ	จำนวน	ร้อยละ
ร้านค้าในชุมชนมีการขายเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์แก่เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี		
มี	237	72.0
ไม่มี	92	28.0
ลักษณะร้านค้าที่ซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ได้		
ร้านของคนรู้จักกัน	170	51.7
ร้านค้าขนาดเล็ก	59	17.9
ร้านสะดวกซื้อ	50	15.2
ร้านค้าขนาดใหญ่	34	10.3
ร้านค้าขายส่งสุรา	16	4.9
ร้านค้ามีการถามอายุหรือตรวจสอบอายุจากผู้ซื้อก่อนจำหน่ายเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์		
ไม่มี	196	59.6
มี	133	40.4
ตำรวจมีการกวาดค้นร้านค้าว่ามีการจำหน่ายเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ให้แก่เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี		
เป็นประจำ	42	12.8
เป็นบางโอกาส	140	42.5
เฉพาะในช่วงเทศกาล	82	24.9
ไม่มี	65	19.8
ตำรวจและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมีการจับกุมและลงโทษร้านค้าที่มีการจำหน่ายเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ให้แก่เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีอย่างจริงจัง		
ไม่ทราบ	147	44.7
ไม่มี	108	32.9
มี	74	22.4

1.3.3.2 การปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรการการจำกัดการเข้าถึงและการหาซื้อ ด้านการกำหนดเวลาจำหน่ายเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ (ช่วงแรกตั้งแต่ 11.00-14.00 น. และช่วงที่สองตั้งแต่เวลา 17.00-24.00 น.)

จากผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ นอกเหนือจากเวลาที่ให้จำหน่ายเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ (ร้อยละ 41.7) โดยซื้อเป็นประจำ ร้อยละ 5.0 ร้านค้าเคยมีการจำหน่ายเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ นอกเหนือจากเวลาที่ให้จำหน่าย (ร้อยละ 46.1) และพบเห็นร้านค้าจำหน่ายเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ให้กับบุคคลอื่นนอกเหนือจากเวลาที่ให้จำหน่าย (ร้อยละ 59.4) โดยพบเห็นประจำ (ร้อยละ 16.9) ดำรงและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องไม่มีการลงโทษร้านค้าที่มีการจำหน่ายเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ให้กับบุคคลอื่น นอกเหนือจากเวลาที่ให้ได้จำหน่าย ร้อยละ 13.9 รายละเอียดดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของการปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรการการจำกัดการเข้าถึงและการหาซื้อด้านการกำหนดเวลาจำหน่ายเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ (n=360)

มาตรการการจำกัดการเข้าถึงและการหาซื้อ	จำนวน	ร้อยละ
การซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ นอกเหนือจากเวลาที่ให้จำหน่ายเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์		
ไม่เคย	210	58.3
เคย	150	41.7
เป็นบางครั้ง	132	36.7
เป็นประจำ	18	5.0
ความสามารถในการซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์นอกเหนือจากเวลาที่ให้จำหน่ายเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์		
ไม่เคย	215	59.7
เคย	145	40.3
เป็นบางครั้ง	133	36.9
เป็นประจำ	12	3.4

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของการปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรการการจำกัดการเข้าถึงและการหาซื้อ
ด้านการกำหนดเวลาจำหน่ายเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ (n=360) (ต่อ)

มาตรการการจำกัดการเข้าถึงและการหาซื้อ	จำนวน	ร้อยละ
การจำหน่ายเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของร้านค้า นอกเหนือจากเวลาที่ให้จำหน่ายเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์		
ไม่เคย	194	53.9
เคย	166	46.1
บางครั้งที่ซื้อ	130	36.1
ทุกครั้งที่ซื้อ	36	10.0
การจำหน่ายเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของร้านค้าให้กับบุคคล อื่น นอกเหนือจากเวลาที่ให้ได้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
ไม่เคย	146	40.6
เคย	214	59.4
เป็นบางครั้ง	153	42.5
เป็นประจำ	61	16.9
การกวัดข้นร้านค้าที่มีการจำหน่ายเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ให้กับบุคคลอื่น ของตำรวจและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง นอกเหนือจากเวลาที่ให้ ได้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
ไม่เคย	172	47.8
เคย	188	52.2
เป็นบางครั้ง	168	46.6
เป็นประจำ	20	5.6
การลงโทษร้านค้าที่มีการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้กับบุคคลอื่น ของตำรวจและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง นอกเหนือจากเวลาที่ให้ได้จำหน่าย		
ไม่ทราบ	153	42.5
ไม่เคยลงโทษ	50	13.9
เคยลงโทษ	157	43.6
การถูกกล่าวตักเตือน	114	31.7
การถูกเสียค่าปรับ	33	9.2
การถูกจำคุก	10	2.7

1.3.4 การปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรการควบคุมการโฆษณาและการส่งเสริมการขาย

จากการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 57.5) ไม่เคยพบเห็นการโฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์โดยการลด แลก แจก แถม ร้านค้ามีการโฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์โดยการลด แลก แจก แถม เป็นบางครั้ง เช่นในช่วงเทศกาล (ร้อยละ 35.8) ทางหน่วยงานรัฐบาลมีการควบคุมกวดขันการโฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์โดยการลด แลก แจก แถมและมีการดำเนินคดีและลงโทษผู้ผลิตที่มีการโฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์โดยการลด แลก แจก แถม อยู่ในระดับปานกลางใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 50.8, 50.3) ได้พบเห็นการโฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์และชักชวนให้ซื้อนอกเหนือจากช่วงเวลา 22.00-05.00 น. (ร้อยละ 26.7) โดยพบเห็นการโฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์และชักชวนให้ซื้อนอกเหนือจากช่วงเวลา 22.00-05.00 น.เป็นประจำ ร้อยละ 10.8 มีการพบเห็นหรือได้ยินการโฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทางวิทยุโทรทัศน์ (ร้อยละ 63.9) และพบเห็น/ได้ยินการโฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทางวิทยุ โทรทัศน์เป็นประจำ (ร้อยละ 31.7) รายละเอียดดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของการปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรการควบคุมการโฆษณาและการส่งเสริมการขาย (n=360)

มาตรการควบคุมการโฆษณาและการส่งเสริมการขาย	จำนวน	ร้อยละ
การพบเห็นการโฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์โดยการลด แลก แจก แถม		
เป็นประจำ	15	4.2
เป็นบางครั้ง	138	38.3
ไม่เคยพบเห็น	207	57.5
ร้านค้ามีการโฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์โดยการลด แลก แจก		
แถม		
เป็นประจำ	9	2.5
เป็นบางครั้ง เช่น ในช่วงเทศกาล	129	35.8
ไม่ค่อยพบเห็น	222	61.7

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของการปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรการควบคุมการโฆษณาและการส่งเสริมการขาย (n=360) (ต่อ)

มาตรการควบคุมการโฆษณาและการส่งเสริมการขาย	จำนวน	ร้อยละ
ทางหน่วยงานรัฐบาลมีการควบคุมกวดขันการโฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์โดยการลด แลก แจก แถม		
มาก	64	17.8
ปานกลาง	183	50.8
น้อย	113	31.4
ทางหน่วยงานที่ควบคุมมีการดำเนินคดีและลงโทษผู้ผลิตที่มีการโฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์โดยการลด แลก แจก แถม		
มาก	54	15.0
ปานกลาง	181	50.3
น้อย	125	34.7
การพบเห็นการโฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์และชักชวนให้ซื้อ นอกเหนือจากช่วงเวลา 22.00-05.00 น		
ไม่เคย	264	73.3
เคย	96	26.7
ความถี่ในการพบเห็นการโฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์และชักชวนให้ซื้อ นอกเหนือจากช่วงเวลา 22.00-05.00 น.		
พบเห็นเป็นประจำ	39	10.8
พบเห็นเป็นบางครั้ง	129	35.8
ไม่เคยพบเห็นเลย	192	53.4
การพบเห็นหรือได้ยินการโฆษณาเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทางวิทยุ โทรทัศน์		
ไม่เคย	130	36.1
เคย	230	63.9
ความถี่ในการพบเห็น/ได้ยินการโฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทางวิทยุ โทรทัศน์		
พบเห็น/ได้ยินเป็นประจำ	114	31.7
พบเห็น/ได้ยินเป็นบางครั้ง	166	46.1
ไม่เคยพบเห็นเลย	80	22.2

1.4 ปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อการดื่ม ได้แก่ ปัจจัยทางด้านครอบครัว เพื่อน และ สถานที่จำหน่าย

1.4.1 ปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบใช่ส่วนใหญ่ตอบว่า ปัญหาครอบครัวมีส่วนทำให้ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ รองลงมา สมาชิกในครอบครัวดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มีส่วนทำให้ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ด้วย และความขัดแย้งในครอบครัวมีส่วนทำให้ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ตามลำดับ (ร้อยละ 97.5, 97.0, 94.2) รายละเอียดดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมด้านครอบครัว จำแนกเป็นรายข้อ (n=360)

ครอบครัว	ใช่	
	จำนวน	ร้อยละ
1. ความขัดแย้งในครอบครัวมีส่วนทำให้ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์	339	94.2
2. สมาชิกในครอบครัวจะห้ามปรามเมื่อดื่ม	324	90.0
3. เมื่อมีงานเลี้ยงสังสรรค์หรือช่วงเทศกาลสมาชิกในครอบครัวจะชวนดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์	324	90.0
4. สมาชิกในครอบครัวดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มีส่วนทำให้ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ด้วย	349	97.0
5. ปัญหาครอบครัวมีส่วนทำให้ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์	351	97.5

1.4.2 ปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับเพื่อน

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบใช่ส่วนใหญ่ตอบว่า ไม่อยากขัดใจเพื่อน เมื่อเพื่อนชวนดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ รองลงมา เวลาไปเที่ยวกับเพื่อนมักจะมี การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมแอลกอฮอล์ และดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เพราะ ต้องการให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน ตามลำดับ (ร้อยละ 51.6, 50.0, 44.4) รายละเอียดดังตาราง ที่ 14

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับเพื่อน จำแนกเป็นรายข้อ
(n=360)

เพื่อน	ใช่	
	จำนวน	ร้อยละ
1. ไม่อยากขัดใจเพื่อนเมื่อเพื่อนชวนดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์	185	51.6
2. เวลาไปเที่ยวกับเพื่อนมักจะมีการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์	180	50.0
3. ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เพราะต้องการให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน	160	44.4
4. ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ครั้งแรกเพราะการชักชวนของเพื่อน	118	32.8
5. เห็นเพื่อนสนิทดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์จึงอยากดื่มบ้าง	133	36.9
6. การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำให้ได้เพื่อนที่รู้จักและเข้าใจ	117	32.5

1.4.3 ปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับสถานที่จำหน่าย

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบใช่ส่วนใหญ่ตอบว่า บริเวณที่พักอาศัยมีร้านขายเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ รองลงมา คือ สถานที่จำหน่ายที่อยู่ใกล้มีผลให้ตัดสินใจซื้อได้ง่ายกว่าสถานที่จำหน่ายอยู่ไกล และสามารถหาซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์จากร้านค้าได้แม้ในช่วงเวลาห้ามจำหน่ายที่ทางราชการกำหนด ตามลำดับ (ร้อยละ61.4, 53.4, 20.9) รายละเอียดดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมด้านสถานที่จำหน่าย จำแนกเป็นรายข้อ (n=360)

สถานที่จำหน่าย	ใช่	
	จำนวน	ร้อยละ
1. บริเวณที่พักอาศัยของมีร้านขายเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์	221	61.4
2. สถานที่จำหน่ายที่อยู่ใกล้มีผลให้ตัดสินใจซื้อได้ง่ายกว่าสถานที่จำหน่ายอยู่ไกล	191	53.4
3. สามารถหาซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์จากร้านค้าได้แม้ในช่วงเวลาห้ามจำหน่ายที่ทางราชการกำหนด	75	20.9

1.5 พฤติกรรมการค้ของกลุ่มที่ค้เครื่องค้ที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์

1.5.1 การค้เครื่องค้ที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการค้และไม่ค้เครื่องค้ที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในปริมาณที่ใกล้เคียงกันคือค้ ร้อยละ 51.7 และไม่ค้ 48.3 ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของการค้เครื่องค้ที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ (n=360)

การค้เครื่องค้ที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์	จำนวน	ร้อยละ
ค้	186	51.7
ไม่ค้	174	48.3

การค้เครื่องค้ที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์/ครั้ง ในรอบ3 เดือนที่ผ่านมา จากการศึกษพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 88.7) จะค้เบียร์ รองลงมา บรันดี และเหล้า ร้อยละ 49.7 และ 31.5 ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของการค้เครื่องค้ที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์/ครั้ง ในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา

ชนิดของเครื่องค้ที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์	จำนวน	ร้อยละ
เบียร์	165	88.7
บรันดี (Regency)	93	49.7
เหล้าแดง (Red label/Black label/แม่โขง/แสงโสม)	59	31.5
เหล้าจีน/เซี่ยงฮุน	23	12.4
เหล้าพื้นบ้าน/อุ/กระแช่/สาโท	23	12.4
เหล้าขาว	7	3.7
น้ำผลไม้ผสมแอลกอฮอล์	3	1.6

ปริมาตรการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ /ครั้ง ในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา จากการศึกษาพบว่า ผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ครั้งละประมาณ 330 ml. (ประมาณ 1 ขวดกลมเล็กหรือ 1 กระป๋องเล็ก) ส่วนใหญ่จะดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ชนิด เหล้าจีน/เชียวซุน (ร้อยละ 87.0) ผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ครั้งละ 331-660 ml. (ประมาณ 2 ขวดกลมเล็กหรือ 2 กระป๋องเล็กหรือประมาณ 1 ขวดกลมใหญ่) จะดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ชนิด น้ำผลไม้ผสมแอลกอฮอล์ (ร้อยละ 66.7) ผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ครั้งละ 661-990 ml. ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ชนิด เหล้าแดง (ร้อยละ 44.1) และผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มากกว่า 991 ml. (มากกว่า 2 ขวดกลมใหญ่) ส่วนใหญ่จะดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ชนิด เบียร์ ร้อยละ 78.8 รายละเอียดดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละของปริมาณการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ / ครั้ง
ในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมาของกลุ่มที่ดื่ม

ชนิดของเครื่องดื่มที่มีส่วนผสม ของแอลกอฮอล์	ปริมาณ (ml)				Median Min-Max	
	<=330	331-660	661-990	>991		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
เบียร์	9 (5.5)	23 (13.9)	3 (1.8)	130 (78.8)	1,920	150-7,680
เหล้าขาว	6 (85.7)	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (14.3)	250	50-1,320
เหล้าแดง(Red label/Black label/แม่โขง/แสงโสม)	11 (18.6)	4 (6.8)	26 (44.1)	5 (8.5)	700	50-2,100
บรันดี (Regency)	17 (18.3)	33 (35.5)	39 (41.9)	4 (4.3)	375	50-2,500
น้ำผลไม้ผสมแอลกอฮอล์	1 (33.3)	2 (66.7)	0 (0.0)	0 (0.0)	350	330 -360
เหล้าจีน/เซี่ยงฮุน	20 (87.0)	1 (4.3)	1 (4.3)	1 (4.4)	330	180 -1,650
เหล้าพื้นบ้าน/อุ/กระแช่/สาโท	17 (73.9)	4 (17.4)	1 (4.3)	1 (4.4)	330	45-1,320

1.5.2 ลักษณะการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์

1.5.2.1 ลักษณะการดื่มของกลุ่มที่ดื่ม ในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา

จากการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 69.4) ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ 1-2 วัน/สัปดาห์ โดยดื่มในงานเลี้ยงสังสรรค์ (ร้อยละ 78.5) สถานที่ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์บ่อยที่สุด คือ สถานที่ท่องเที่ยว / สถานที่พักผ่อน (ร้อยละ 76.5) ความสะดวกในการหาซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในแต่ละครั้ง มีความสะดวกมาก ร้อยละ 36.0 เด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี (ร้อยละ 47.3) เคยซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ หลังจากมีมาตรการควบคุมอายุของผู้ซื้อ และซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ไว้กักตุน (ร้อยละ 26.3) การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ภายในวัด หลังจากมีมาตรการห้ามดื่มเครื่องดื่ม

ที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ภายในวัด เคยดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ร้อยละ 26.3 โดยค่าใช้จ่ายในการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เฉลี่ยต่อครั้งเท่ากับ 253.9 ± 201.7 บาท ค่าใช้จ่ายต่ำสุด 50 บาท และค่าใช้จ่ายสูงสุด 2,000 บาท รายละเอียดดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละของลักษณะการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในกลุ่มที่ดื่ม (n=186)

ลักษณะการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์	จำนวน	ร้อยละ
การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมา		
1-2 วัน/สัปดาห์	129	69.4
3-4 วัน/สัปดาห์	39	21.0
เกือบทุกวัน (5-6 วันต่อสัปดาห์)	12	6.4
ดื่มทุกวัน	6	3.2
โอกาสในการดื่ม		
งานเลี้ยงสังสรรค์	146	78.5
ช่วงเทศกาล	37	19.9
เที่ยวกลางคืน	3	1.6
สถานที่ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์บ่อยที่สุด (ตอบได้มากกว่าหนึ่งข้อ)		
สถานที่ท่องเที่ยว / สถานที่พักผ่อน	143	76.5
ร้านอาหาร	113	60.4
ที่พักออาศัย	72	38.5
สถานบันเทิง	56	29.9
ที่ทำงาน	28	15.0
บนยานพาหนะขณะเดินทาง	8	4.3
อื่น ๆ	3	1.6
ความสะดวกในการหาซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในแต่ละครั้ง		
มาก	67	36.0
ปานกลาง	95	51.1
น้อย	24	12.9

ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละของลักษณะการคัมเครื่องคัมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในกลุ่มที่คัม (n=186) (ต่อ)

ลักษณะการคัมเครื่องคัมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์	จำนวน	ร้อยละ
การซื้อเครื่องคัมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ของเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี หลังจากมีมาตรการควบคุมอายุของผู้ซื้อ		
ไม่เคยซื้อเครื่องคัมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์	98	52.7
เคยซื้อเครื่องคัมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์	88	47.3
การซื้อเครื่องคัมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ไว้กักตุน หลังจากมีการจำกัดเวลาในการซื้อขายเครื่องคัมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์		
ไม่เคยซื้อเครื่องคัมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ไว้กักตุน	137	73.7
เคยซื้อเครื่องคัมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ไว้กักตุน	49	26.3
การคัมเครื่องคัมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ภายในวัด หลังจากมีมาตรการห้ามคัมเครื่องคัมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ภายในวัด		
ไม่เคยคัมภายในวัด	137	73.7
เคยคัมภายในวัด	49	26.3
ค่าเครื่องคัมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เฉลี่ยต่อครั้ง (โดยประมาณ)		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 100 บาท	45	24.2
101-200 บาท	48	25.8
201-300 บาท	57	30.7
301 บาทขึ้นไป	36	19.3
Mean = 253.9 บาท S.D. = 201.7 บาท Median = 210 บาท		
Minimum = 50 บาท Maximum = 2,000 บาท		

1.5.2.2 ลักษณะการคัมของกลุ่มที่เคยคัมแต่เลิกคัมแล้ว

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยคัมเครื่องคัมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ (ร้อยละ 50.6) และมีเหตุผลหลักที่เลิกคัมเครื่องคัมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ คืออยากเป็นตัวอย่างของสังคม (ร้อยละ 62.9) โดยมีวิธีเลิกคัมเครื่องคัมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ด้วยตนเอง รายละเอียดดังตารางที่ 20

ตารางที่ 20 จำนวนและร้อยละของลักษณะการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในกลุ่ม
ไม่ดื่ม (n=174)

ลักษณะการดื่ม เครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์	จำนวน	ร้อยละ
การเคยดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มาก่อน		
เคยดื่ม	88	50.6
ไม่เคยดื่ม	86	49.4
เหตุผลหลักที่เลิกดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ (ตอบได้มากกว่าหนึ่งข้อ)		
อยากเป็นตัวอย่างของสังคม	56	62.9
สุขภาพไม่ดี	55	62.5
ตัดสินใจเลิกเอง	30	34.1
ได้รับคำแนะนำจากบุคลากรทางการแพทย์	27	30.3
สมาชิกในครอบครัวขอร้อง	10	11.2
มาตรการทางสังคม	6	6.7
วิธีการเลิกดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์		
เลิกด้วยตนเอง	88	100.0

**1.6 ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของประชาชน
วัยทำงานในอำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี**

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ได้แก่

- เพศ มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) โดยพบว่ากลุ่มวัยแรงงานที่เป็นเพศชายจะมีโอกาสดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มาก 3.6 เท่า (95 %CI: 1.86-7.01) ของกลุ่มวัยแรงงาน ที่เป็นเพศหญิง
- อาชีพ มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.003$) โดยพบว่า กลุ่มวัยแรงงานที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมจะมีโอกาสดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มากเป็น 2.3 เท่า (95%CI: 1.33-4.09) ของกลุ่มวัยแรงงานที่ประกอบอาชีพอื่นๆ

- การสูบบุหรี่ มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) โดยพบว่า กลุ่มวัยแรงงานที่สูบบุหรี่จะมีโอกาสดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มากเป็น 0.2 เท่า (95%CI: 0.10- 0.51) ของกลุ่มวัยแรงงานที่ไม่สูบบุหรี่
- ปัจจัยสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับเพื่อน มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) โดยพบว่า กลุ่มวัยแรงงานที่มีปัจจัยสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับเพื่อนในระดับปานกลางและสูง จะมีโอกาสดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มากเป็น 5.0 เท่า (95%CI: 2.82- 8.86) ของกลุ่มวัยแรงงานที่มีปัจจัยสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับเพื่อนในระดับต่ำ รายละเอียดดังตารางที่ 21

ตารางที่ 21 ความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ต่อการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของประชาชนวัยแรงงาน ในอำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ปัจจัย	ไม่ดื่ม (n=174)	ดื่ม (n=186)	Crude OR	Adjusted OR	95%CI of Adjusted OR	P-value
เพศ						
ชาย	32	130	1	1		
หญิง	142	56	0.09	3.61	1.86-7.01	<0.001
อาชีพ						
ประกอบอาชีพเกษตรกรรม	130	105	1	1		
ประกอบอาชีพอื่นๆ	44	81	2.27	2.33	1.33-4.09	0.003
การสูบบุหรี่						
สูบ	16	99	1	1		
ไม่สูบ	158	87	11.23	0.23	0.10- 0.51	<0.001
ปัจจัยสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับเพื่อน						
ปานกลางและสูง	27	106	1	1		
ต่ำ	147	80	7.21	5.00	2.82- 8.86	<0.001

2. อภิปรายผล

การศึกษาผลของมาตรการควบคุมเครื่องดืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่มีผลต่อพฤติกรรมการดืมเครื่องดืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของกลุ่มวัยแรงงาน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี ขอนำเสนอการอภิปรายผลของการวิจัยดังนี้

2.1 คุณลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคม

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 360 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 55.0 โดยมีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 34.3 มีสถานภาพสมรสคู่ ร้อยละ 72.5 สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ร้อยละ 34.4 มีมาตรฐานของรายได้ต่อเดือนเท่ากับ 10,000.0 บาท ประกอบอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 65.3 ซึ่งจะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพและรายได้ที่ค่อนข้างมัน มีการพบปะสังสรรค์กันบ่อยๆตามสภาพการเป็นอยู่ของสังคม อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การดืมเครื่องดืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของกลุ่มวัยแรงงานยังคงมีแนวโน้มที่สูงขึ้น นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างยังมีพฤติกรรมสูบบุหรี่ ร้อยละ 31.9 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรพร แซ่ห่าน (2550) ได้ศึกษาพฤติกรรมการดืมสุราของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนรัฐบาลในระดับอำเภอของประเทศไทย พบว่า พฤติกรรมในการแสดงออกหลังการดืมจะมีการสูบบุหรี่ร่วมกับการดืมร้อยละ 28.6 และกลุ่มตัวอย่างได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพระราชบัญญัติเครื่องดืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ร้อยละ 81.4 โดยผ่านทางวิทยุและโทรทัศน์มากที่สุด ร้อยละ 76.9

2.2 ความรู้เกี่ยวกับมาตรการควบคุมเครื่องดืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีระดับความรู้เกี่ยวกับมาตรการควบคุมเครื่องดืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของกลุ่มวัยแรงงาน ส่วนใหญ่มีระดับความรู้อยู่ในระดับสูง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.5 คะแนน โดยมีคะแนนต่ำสุด 3 คะแนน และสูงสุด 15 คะแนน เมื่อจำแนกความรู้เกี่ยวกับมาตรการควบคุมเครื่องดืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์รายชื่อ 1) ด้านมาตรการด้านการศึกษาและรณรงค์ ข้อที่ตอบถูกน้อยที่สุด คือ ให้ร้านค้ามีการติดป้ายกระตุ้นเตือน เช่น การดืมสุราทำให้ความสามารถในการขับขี่ลดลง 2) ด้านมาตรการลดผลกระทบและป้องกันปัญหาทางสังคมเกิดจากดืม ข้อที่ตอบถูกน้อยที่สุด คือ กำหนดให้ผู้ขับขีมีระดับแอลกอฮอล์ในเลือดไว้ไม่เกิน 50 mg% หรือดืมเบียร์ไม่เกิน 1 กระป๋อง (ปริมาตร 330 ซีซี) 3) ด้านมาตรการจำกัดการเข้าถึงและการหาซื้อ ข้อที่ตอบถูกน้อยที่สุด คือ รัฐบาลมีการจำกัดช่วงเวลาในการจำหน่ายเครื่องดืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ไว้ 2 ระยะ ในช่วงหนึ่งวัน คือ ช่วงแรกตั้งแต่ 11.00-14.00 น. และช่วงที่สองตั้งแต่เวลา 17.00-24.00 น.ของวันใหม่ 4) ด้านมาตรการควบคุมการโฆษณาและการส่งเสริมการขาย ข้อที่ตอบ

ถูกน้อยที่สุด คือ ให้โฆษณาเครื่องดื่มน้ำที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ได้เฉพาะด้านภาพลักษณ์องค์กร ไม่ชักชวนให้ซื้อในเวลา 22.00-05.00 น. ทั้งนี้ที่มีระดับความรู้อยู่ในระดับสูง อาจเนื่องมาจาก ทางรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการประชาสัมพันธ์ผ่านทางสื่อต่างๆ เช่นวิทยุ โทรทัศน์ค่อนข้างมาก กลุ่มตัวอย่างจึงสามารถที่จะรับรู้ถึงมาตรการดังกล่าวได้ดี แต่มีบางส่วน เช่นกลุ่มเกษตรกร ที่มีภาระงานที่ต้องทำต่อเนื่องตลอดทั้งวันรวมถึงเวลาช่วงกลางคืน จึงเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ได้น้อย เช่น กลุ่มอาชีพเกษตรกร เป็นต้น จึงส่งผลทำให้ความรู้เกี่ยวกับมาตรการในบางมาตรการมีระดับความรู้ที่ยังต่ำอยู่ ดังนั้นจึงควรมีการอบรมให้ความรู้ถึง เกี่ยวกับมาตรการควบคุมเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ที่มีบางประเด็นที่ระดับความรู้ค่อนข้างต่ำ จึงควรเน้นหนักในประเด็นเหล่านี้ เพื่อเพิ่มความรู้และจะมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ถูกต้องต่อไป

2.3 การปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรการควบคุมเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์

การปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรการควบคุมเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ จากการศึกษาพบว่า การปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรการด้านการศึกษาและรณรงค์ 3 ใน 5 มีร้านค้าบางร้านค้าในชุมชนที่มีการติดป้ายเตือน มีการจัดเรียงโชว์เรียงสินค้าประเภทเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ให้เห็นอย่างชัดเจน ร้อยละ 27.9 ซึ่งการจัดโชว์เรียงสินค้าประเภทเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ จะเป็นส่วนหนึ่งในการกระตุ้นให้มีความอยากดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มากขึ้น สำหรับการปฏิบัติตามมาตรการของโรงเรียนในชุมชน เพื่อโรงเรียนเป็นเขตปลอดเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์และปลอดจากการโฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทุกชนิด มีโรงเรียนไม่มีการปฏิบัติเลย ร้อยละ 1.4 ถึงแม้จะมีอัตราน้อยแต่ก็จะแสดงถึงอันตรายที่จะทำให้เด็กนักเรียนมีความอยากลองอยากดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ได้อย่างอิสระ เพราะโรงเรียนไม่มีกฎระเบียบ และผู้รับผิดชอบเองก็ละเลยหน้าที่ จึงเสี่ยงอย่างยิ่งที่ทำให้ปัญหาสังคมเกิดขึ้นตามมาในอนาคต บุคคลที่มีความรับผิดชอบที่ทำให้โรงเรียนเป็นเขตปลอดเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์และปลอดจากการโฆษณา ส่วนใหญ่ ร้อยละ 92.2 จะเห็นว่าเป็นหน้าที่ของ ครู อาจารย์ ในการกวดขันร้านค้าไม่ให้มีการโฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มีการละเลยไม่ปฏิบัติ ร้อยละ 8.9 การลงโทษร้านค้าและผู้ทำการโฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในเขตโรงเรียนอย่างจริงจัง มีการละเลยไม่ปฏิบัติ ร้อยละ 9.5 และมีการพบเห็นโฆษณาทางโทรทัศน์/วิทยุ ที่เกี่ยวกับอันตรายและผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เป็นประจำ ร้อยละ 59.7 มีความรู้สึกเห็นด้วย/คล้อยตามจากภาพเหตุการณ์ในโฆษณา ร้อยละ 39.2 โดยมีพฤติกรรม/การปฏิบัติในการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์จากภาพเหตุการณ์ในโฆษณาไม่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ร้อยละ 11.1 ความตระหนักถึง

อันตรายและผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ จากการโฆษณาทางโทรทัศน์/วิทยุ อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 52.8

สำหรับการปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรการลดผลกระทบและป้องกันปัญหาทางสังคม กลุ่มตัวอย่าง เกือบร้อยละที่มีอาการเมาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ร้อยละ 32.8 ถูกตรวจจับกุมและลงโทษขณะที่มีอาการเมาสุรา ร้อยละ 8.88 โดยส่วนใหญ่ ร้อยละ 5.0 ถูกกล่าวตักเตือน มีการเข้มงวดกวดขัน ร้อยละ 45.5 และมีการลงโทษของตำรวจกับผู้ที่ยับยั้งเมาสุราอย่างเอาจริงเอาจัง ส่วนใหญ่จะรณรงค์เฉพาะในช่วงเทศกาล ร้อยละ 44.4 ดังนั้นการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์จะเกิดอันตรายถึงชีวิตได้ หากผู้ที่มีอาการเมีนเมาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ มาจับขี้หวดยานพาหนะ ทำให้ได้รับผลกระทบตามมาหากมีการเกิดอุบัติเหตุเกิดขึ้น เช่น การได้รับบาดเจ็บ จนถึงขั้นพิการหรือเสียชีวิต ค่าใช้จ่ายในการซ่อมบำรุงยานพาหนะ ค่ารักษาพยาบาล รวมถึงภาวะจิตใจที่หดหู่ทั้งผู้ได้รับเหตุและผู้ที่จะต้องดูแล เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ หากเจ้าหน้าที่ภาครัฐ มีการกำหนดมาตรการที่เข้มข้นขึ้น มีการเอาจริงเอาจังในการกวดขันตรวจจับอัตราการเกิดการบาดเจ็บ พิการ หรือเสียชีวิต จากการจับขี้หวดยานพาหนะขณะเมีนเมา ก็จะมีอัตราการเกิดอุบัติเหตุที่จะมีจำนวนลดลง ทางภาครัฐบาลเองก็ไม่ต้องมีภาระนำเงินงบประมาณมาดูแลประชาชนในส่วนนี้ ซึ่งงบประมาณดังกล่าว อาจนำไปใช้พัฒนาประเทศในส่วนอื่น ๆ ต่อไป

การปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรการการจำกัดการเข้าถึงและการหาซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ มีดังนี้ 1) เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี ส่วนใหญ่ ร้อยละ 67.7 เคยซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์จากร้านค้า และ ร้านค้าขายเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ให้เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี ร้อยละ 74.19 โดยจะซื้อจากร้านของคนที่ยกกัน ร้อยละ 69.6 มีร้านค้าที่เคยซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ไม่มีการติดคำเตือนว่า “ห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ให้กับเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี” ร้อยละ 30.4 ร้านค้าไม่มีการถามอายุหรือขอบัตรประชาชนหรือบัตรอื่น ๆ ที่สามารถระบุอายุได้ ร้อยละ 56.5 ไม่ตอบคำถามหากทางร้านค้ามีการถามอายุ ร้อยละ 69.6 หากตอบ จะไม่ตอบตามความจริง ร้อยละ 14.3 การถูกใช้หรือขอให้ไปซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์แทน ร้อยละ 26.1 ซึ่งจากผลการศึกษาดังกล่าว เห็นได้ว่าเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี สามารถซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มาได้ และร้านค้าเองก็ยังไม่มีส่วนในสังคมมีการจำหน่ายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ให้แก่เด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี และผู้ปกครองเด็กยังใช้เด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี มาซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์จากร้านค้าไปดื่ม ปัญหาเหล่านี้จึงเป็นปัญหาที่ควรจจะรีบแก้ไขอย่างเร่งด่วน ถึงแม้จะมีมาตรการจากทางภาครัฐที่กำหนดมาอย่างเข้มข้น แต่ทางเจ้าหน้าที่หรือผู้ที่รับผิดชอบที่สามารถตรวจจับลงโทษ ยังปล่อยปละละเลย หากปล่อยไว้เป็นเช่นนี้ เด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี เหล่านี้จะกลายเป็นปัญหาสังคม

ซึมซับรับเอาส่วนที่ไม่ได้ที่ได้รับจากสังคมของตนเองมาใช้กับพฤติกรรมตนเอง เช่น คืมเครื่องคืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้น เสพยาเสพติดพร้อมกับคืมเครื่องคืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ หรือ อาจจะมีการลักขโมย การปล้น สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่เป็นปัญหาสังคม หรือแม้แต่สถาบันครอบครัวที่เป็นสถาบันหลัก หากสถาบันครอบครัวไม่เข้มแข็ง เด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปีก็ย่อมได้รับผลกระทบอย่างแน่นอน ดังนั้นทางภาครัฐควรเน้นหนักถึงอันตรายที่จะเกิดขึ้นในภาคหน้าอย่างจริงจัง และทั้งสถาบันครอบครัวเองควรจะดูแลลูกอย่างใกล้ชิด ชุมชนก็ควรมีบทบาทเพื่อสร้างสังคมให้เข้มแข็งต่อไป สำหรับการปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรการการจำกัดการเข้าถึงและการหาซื้อ ของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่า 18 ปี ส่วนใหญ่ ร้อยละ 72.0 พบร้านค้ามีการขายเครื่องคืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ให้แก่เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี โดยซื้อจากร้านของคนรู้จักกัน ร้อยละ 51.7 ร้านค้าไม่มีการถามอายุหรือตรวจสอบอายุจากผู้ซื้อก่อนจำหน่ายเครื่องคืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ร้อยละ 59.6 ตำรวจมีการกวาดค้นร้านค้าว่ามีการจำหน่ายเครื่องคืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ให้แก่เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี ในบางโอกาส ร้อยละ 42.5 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่า 18 ปี จะพบเห็นร้านค้าขายเครื่องคืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ให้แก่เด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ก่อนข้างสูง กลุ่มเหล่านี้เมื่อพบเห็นมีการกระทำความผิดของทางร้านค้าควรจะมีการแจ้งแก่เจ้าหน้าที่มาลงโทษจับกุมต่อไป และทางเจ้าหน้าที่ตำรวจเองก็ไม่ได้เข้มงวดกวาดค้นเท่าที่ควร มีการเข้มงวดกวาดค้นบางโอกาสเท่านั้น ดังนั้น ภาครัฐและเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ รวมถึงชุมชน ควรมีการประสานงานร่วมมือกัน ทั้งควรมีการเพิ่มมาตรการเข้มงวดมากขึ้น 2) การปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรการการจำกัดการเข้าถึงและการหาซื้อ ด้านการกำหนดเวลาจำหน่ายเครื่องคืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ (ช่วงแรกตั้งแต่ 11.00-14.00 น. และช่วงที่สองตั้งแต่เวลา 17.00-24.00 น.) กลุ่มตัวอย่างเคยซื้อเครื่องคืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ นอกเหนือจากเวลาที่ให้จำหน่ายเครื่องคืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ร้อยละ 41.7 โดยซื้อเป็นประจำ ร้อยละ 5.0 ร้านค้าเคยมีการจำหน่ายเครื่องคืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์นอกเหนือจากเวลาที่ให้จำหน่าย ร้อยละ 46.1 และพบเห็นร้านค้าจำหน่ายเครื่องคืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ให้กับบุคคลอื่นนอกเหนือจากเวลาที่ให้จำหน่าย ร้อยละ 59.4 โดยพบเห็นเป็นประจำ ร้อยละ 16.9 ตำรวจและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องไม่มีการลงโทษร้านค้าที่มีการจำหน่ายเครื่องคืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ให้กับบุคคลอื่นนอกเหนือจากเวลาที่ให้ได้จำหน่าย ร้อยละ 13.9 ดังนั้นจากการกำหนดมาตรการดังกล่าวจากทางรัฐบาล ถือว่ามาตรการที่ออกมาบังคับใช้ยังไม่ซึมลึกไปถึงประชาชน ประชาชนไม่ได้เกรงกลัวต่อมาตรการที่รัฐบาลออกมาบังคับใช้ ยังมีการซื้อ การขายเครื่องคืมที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์อย่างเห็นได้ชัดเจนจากการวิจัยดังกล่าว ดังนั้นภาครัฐควรจริงจังในเรื่องมาตรการที่ออกมาบังคับ

ใช้อย่างเข้มข้น และเพิ่มความรู้แก่ประชาชนในเรื่องมาตรการมาตรการควบคุมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์อย่างเร่งด่วน

ส่วนมาตรการควบคุมการโฆษณาและการส่งเสริมการขาย ส่วนใหญ่ ร้อยละ 57.5 ไม่เคยพบเห็นการโฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์โดยการลด แลก แจก แถม ร้านค้ามีการโฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์โดยการลด แลก แจก แถม เป็นบางครั้ง เช่น ในช่วงเทศกาล ร้อยละ 35.8 ครั้งหนึ่งพบทางหน่วยงานรัฐบาลมีการควบคุมกวดขันการโฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์โดยการลด แลก แจก แถม และมีการดำเนินคดีและลงโทษผู้ผลิตที่มีการโฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์โดยการลด แลก แจก แถม อยู่ในระดับปานกลาง ได้พบเห็นการโฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์และชักชวนให้ซื้อ นอกเหนือจากช่วงเวลา 22.00-05.00 น. ร้อยละ 26.7 โดยพบเห็นการโฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์และชักชวนให้ซื้อนอกเหนือจากช่วงเวลา 22.00-05.00 น.เป็นประจำ ร้อยละ 10.8 มีการพบเห็นหรือได้ยินการโฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทางวิทยุ โทรทัศน์ ร้อยละ 63.9 และพบเห็น/ได้ยินการโฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทางวิทยุ โทรทัศน์เป็นประจำ ร้อยละ 31.7 ถึงจะไม่ค่อยพบเห็นการโฆษณาลดแลกแจกแถมและการชักชวนให้ซื้อในช่วงเวลาที่กำหนด อาจเนื่องมาจากหน่วยงานทางภาครัฐและเอกชนรวมไปถึงผู้ที่เกี่ยวข้องเช่น วิทยุ สถานีโทรทัศน์ต่างก็ให้ความสำคัญในการควบคุม กวดขัน และให้ความร่วมมือ จึงทำให้การโฆษณาชักชวนให้ดื่ม พบเห็นได้น้อยลง แต่ก็ยังพบการโฆษณาลด แลก แจก แถม ในช่วงเทศกาล ซึ่งช่วงเทศกาลเป็นช่วงวันหยุดของทางราชการ ดังนั้น ประชาชนส่วนใหญ่ได้หาโอกาสท่องเที่ยว เดินทาง หากปล่อยให้ร้านค้ามีการโฆษณา ลด แลก แจก แถม อาจจะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ประชาชนซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มาดื่มเพิ่มมากขึ้น การเกิดอุบัติเหตุจะเพิ่มมากขึ้น และภาครัฐควรควบคุมสื่อทั้งทางวิทยุ โทรทัศน์ ในการโฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ อย่างจริงจัง เพราะสื่อเป็นตัวเชื่อมที่สำคัญให้ประชาชนมีพฤติกรรมกระทำความ

2.4 ปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อการดื่ม

ปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว ส่วนใหญ่ตอบว่า ปัญหาครอบครัวมีส่วนทำให้ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ เครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์รองลงมา สมาชิกในครอบครัวดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มีส่วนทำให้ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ด้วย และความขัดแย้งในครอบครัวมีส่วนทำให้ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พนิดา นามจันดี และคณะ (2549) ได้ศึกษา

ความชุกและพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอ สิชชุมพู่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5 จังหวัดขอนแก่น พบว่าสาเหตุที่เกิดจากการดื่มและยังคงดื่มในปัจจุบัน เพื่อคลายเครียด จากปัญหาต่าง ๆ เป็นต้น

สำหรับปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับเพื่อน ส่วนใหญ่ตอบว่า ไม่อยากขัดใจเพื่อนเมื่อเพื่อนชวนดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ รองลงมา เวลาไปเที่ยวกับเพื่อนมักจะมีการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ และดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เพราะต้องการให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลธิชา โรจนแสง (2550) ได้ศึกษาเยาวชนไทย:กรณีศึกษาพฤติกรรมเครื่องดื่มสุราของนักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่า การดื่มสุราของนักศึกษาส่วนใหญ่จะดื่มสุราในโอกาสที่ไปเที่ยวกับเพื่อนช่วงกลางคืนเพราะเพื่อนชวนและไม่อยากขัดใจเพื่อน

ส่วนปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับสถานที่จำหน่าย ส่วนใหญ่ตอบว่า บริเวณที่พักอาศัยมีร้านขายเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ รองลงมา คือ สถานที่จำหน่ายที่อยู่ใกล้มีผลให้ตัดสินใจซื้อได้ง่ายกว่าสถานที่จำหน่ายอยู่ไกล และสามารถหาซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์จากร้านค้าได้แม้ในช่วงเวลาห้ามจำหน่ายที่ทางราชการกำหนด ตามลำดับ ซึ่งอาจเนื่องจากสภาพทางสังคมและชุมชน มีร้านขายเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์อยู่ทั่ว ๆ ไปสามารถซื้อหาได้ง่าย การคมนาคมที่ค่อนข้างสะดวก และความรู้จักคุ้นเคยเป็นการส่วนตัวของผู้ขาย ทำให้การซื้อขายเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในกลุ่มต่าง ๆ เป็นไปอย่างสะดวก ถึงแม้จะมีกฎหมายและมาตรการต่าง ๆ ออกมาควบคุมบังคับใช้แล้วก็ตาม

2.5 พฤติกรรมการดื่มของกลุ่มที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์

การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา ส่วนใหญ่มีการดื่มและไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในปริมาณที่ใกล้เคียงกัน ร้อยละ 51.7 และ ร้อยละ 48.3 ชนิดของเครื่องดื่ม ในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา ได้แก่ เหล้าแดง น้ำผลไม้ผสมแอลกอฮอล์ เหล้าจีน/เซียงซุนเหล้าพื้นบ้าน/อุ/กระแช่/สาโท แต่ที่พบมากที่สุด คือ ดื่มเบียร์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุภาพร สุขเวช (2552) จิรวัดน์ จิตตวัฒนานนท์ (2550) กับการสำรวจแรงงานในจังหวัดลพบุรี (สมบัติ ตรีประเสริฐ, 2550 และ บัณฑิต เป้นวิเศษ, 2550) ที่พบว่า เบียร์เป็นเครื่องดื่มที่นิยมมากที่สุดในกลุ่มวัยแรงงาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความไม่ยุ่งยากในขั้นตอนการดื่ม การมีสื่อในการชักจูงให้ดื่มที่แพร่หลายในช่วงเทศกาลต่าง ๆ ทั้งในด้านการลด แลก แจก แถม และอื่นๆ ที่ทางบริษัทผลิตนำมาใช้ในการดึงดูดเพื่อให้มียอดขายเพิ่มมากขึ้น เป็นต้น ปริมาตรที่ดื่มในแต่ละครั้งพบว่าส่วนใหญ่จะดื่มเบียร์ ครั้งละประมาณมากกว่า 990 ml (ประมาณ 2 ขวดกลมใหญ่)

และครั้งละ >990 ml (มากกว่า 2 ขวดกลมใหญ่) ซึ่งมากกว่าเป็น 2 เท่า เมื่อเปรียบเทียบกับผลการศึกษาของสุภาพร สุขเวช (2552) ที่ศึกษาการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในกลุ่มวัยแรงงาน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่พบว่ามัธยฐานการดื่มเบียร์ 640 ml. (ต่ำที่สุด 50ml. มากที่สุด 3,840 ml.) หรือประมาณ 1 ขวดกลมใหญ่ ทั้งนี้อาจเนื่องจากการแข่งขันในเชิงธุรกิจในส่วนของบริษัทผู้ผลิตในการเข้าถึงกลุ่มวัยแรงงานในปัจจุบันโดยผ่านทางสื่อ ตลอดจนการมีสิทธิพิเศษต่าง ๆ เพื่อดึงดูดความสนใจ อาทิเช่นการซื้อ 3 แกรม 1 การมีส่วนลดต่าง ๆ ทำให้ปริมาณในการดื่ม มีแนวโน้มที่สูงขึ้นตามลำดับ

ลักษณะการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมาสำหรับความถี่ในการดื่ม พบว่ามีการดื่มโดยเฉลี่ยมากที่สุดในช่วง 1-2 วัน/สัปดาห์ ร้อยละ 69.3 สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุภาพร สุขเวช ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 55.8) ดื่ม 1-2 วัน/สัปดาห์ แต่ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ จิราภรณ์ เทพหนู (2540) ประกิจ โพธิอาสน์ (2541) ที่พบว่าความถี่ของการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มากที่สุดคือนานๆ ครั้ง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นกลุ่มเด็กและเยาวชน(เด็กนักเรียนมัธยมศึกษาและนักเรียนนายสิบทหารบก) แต่ในการศึกษครั้งนี้ทำการศึกษาในกลุ่มวัยทำงานซึ่งมีความอิสระ มีวุฒิภาวะและรายได้จากการประกอบอาชีพการงาน ทำให้สามารถซื้อหาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มาดื่มได้โดยสะดวกไม่ต้องปิดบังซ่อนเร้น จึงมีระยะเวลาในการดื่มถี่กว่าผลการศึกษาที่ผ่านมา สำหรับโอกาสในการดื่มโดยมากจะดื่มในโอกาสที่มีงานเลี้ยงสังสรรค์ ร้อยละ 78.4 โดยจะดื่มในสถานที่ท่องเที่ยวและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ มีความสะดวกของการหาซื้อเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ในแต่ละครั้งอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 51.0 แต่หลังจากมีมาตรการควบคุมในด้านต่าง ๆ แล้ว ก็พบว่า ไม่สามารถใช้ให้เด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ไปซื้อสุราได้โดยง่าย ร้อยละ 52.6 และไม่นิยมซื้อเครื่องดื่มไปกักตุนและเวลาที่มีการจัดงานภายในวัดก็ไม่สามารถนำเครื่องดื่มเข้าไปดื่มได้ ร้อยละ 73.6 ในส่วนของค่าใช้จ่ายในการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ในแต่ละครั้ง จะเสียค่าใช้จ่ายในแต่ละครั้งเฉลี่ยโดยประมาณ 201-300 บาท สำหรับกลุ่มที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เลย ร้อยละ 49.4 และผู้ที่เคยดื่มมาก่อน ร้อยละ 50.6 โดยเหตุผลหลักที่ทำให้เลิกดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ คือ อยากเป็นตัวอย่างที่ดีของสังคม ร้อยละ 62.9 และ สุขภาพไม่ดี ร้อยละ 62.5 โดยวิธีการเลิกดื่มด้วยตัวเอง

2.6 ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของกลุ่มวัยแรงงาน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี

จากผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.05$) คือ เพศ อาชีพ การสูบบุหรี่ และปัจจัยสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับเพื่อน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

เพศ มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ โดยพบว่า กลุ่มวัยแรงงานที่เป็นเพศชายจะมีโอกาสดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มาก 3.6 เท่า (95 %CI: 1.86-7.01) ของกลุ่มวัยแรงงาน ที่เป็นเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ จิราภรณ์ เทพหนู (2540) ที่พบว่านักเรียนชายมีโอกาสเสี่ยงต่อการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เป็น 8.9 เท่าของนักเรียนหญิง (95%CI of OR 6.31-12.66) และสอดคล้องกับการศึกษาของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2550) ที่พบว่าผู้ชายยังคงดื่มสุรามากกว่าผู้หญิงประมาณ 6 เท่า เช่นเดียวกันกับการศึกษาของ จิรวัดน์ จิตพัฒนานนท์ (2550) รัตติยา เพชรน้อย (2549) ชลวิทย์ บุญศรี (2549) อัมมมندا ไชยกาญจน์ (2549) สายใจ ชื่นคำ (2542) และ ประกิจ โพธิอาสน์ (2541) ซึ่งพบว่าเพศมีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ทั้งนี้ เนื่องจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มีความแตกต่างกันระหว่างผู้ชายกับผู้หญิง โดยผู้ชายให้เหตุผลในการตัดสินใจดื่มครั้งแรกว่า อยากทดลองหรือเพื่อนชวน สำหรับเหตุผลของผู้หญิงคือเพื่อเข้าสังคมและดื่มเพื่อสุขภาพ (จักรกฤษณ์ สุขยิ่ง, มปป.) จึงทำให้สัดส่วนระหว่างการดื่มของเพศชายและหญิงต่างกัน

อาชีพ มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ โดยพบว่า กลุ่มวัยแรงงานที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมจะมีโอกาสดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มาก เป็น 2.3 เท่า (95%CI: 1.33-4.09) ของกลุ่มวัยแรงงานที่ประกอบอาชีพอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p=0.003$) ทั้งนี้ อาจเนื่องจากสภาพสังคมความเป็นอยู่ของกลุ่มวัยแรงงานที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมมีการพบปะสังสรรค์กันเนื่องในโอกาสงานเลี้ยงต่างๆ บ่อยครั้ง รวมไปถึงการมีเวลาว่างหลังจากการประกอบอาชีพ ทำให้มีโอกาสในการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มากกว่ากลุ่มอาชีพอื่นๆ

การสูบบุหรี่ มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ โดยพบว่า กลุ่มวัยแรงงานที่สูบบุหรี่จะมีโอกาสดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มากเป็น 0.2 เท่า (95%CI: 0.10- 0.51) ของกลุ่มวัยแรงงานที่ไม่สูบบุหรี่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อัมมมندا ไชยกาญจน์ (2549) และ จินตนา วงศ์วาน (2548) ที่พบว่ามี การใช้สารเสพติด ได้แก่ บุหรี่ สารระเหย ร่วมกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์

ในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กนักเรียนมัธยมศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากวัยทำงานที่สูบบุหรี่ ส่วนใหญ่มักจะสูบบุหรี่ร่วมกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ไปด้วย (ร้อยละ 57.3)

ปัจจัยสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับเพื่อน มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ โดยพบว่า กลุ่มวัยแรงงานที่มีปัจจัยสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับเพื่อนในระดับปานกลางและสูง จะมีโอกาสดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มากเป็น 5.0 เท่า (95%CI: 2.82- 8.86) ของกลุ่มวัยแรงงานที่มีปัจจัยสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับเพื่อนในระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) ซึ่งมีความสอดคล้องกับ ประกิจ โพธิาสน์ (2541) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น จังหวัด พระนครศรีอยุธยา ซึ่งพบว่าการได้รับอิทธิพลการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์จากเพื่อนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ทั้งนี้ เนื่องจากบางคนคิดว่า เครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทำให้มีเพื่อนใหม่หรือการคบเพื่อนที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทำให้ตนเองต้องดื่มตามเพื่อนด้วย ซึ่งเมื่อถูกกลุ่มเพื่อนชวนให้ดื่มแอลกอฮอล์ หลายคนไม่กล้าที่จะปฏิเสธ เพราะเข้าใจว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์กับกลุ่มเพื่อน หมายถึง การรักพวกพ้องเป็นหนึ่งเดียวกัน ทำให้เกิดความเพลิดเพลินและความสนุกสนาน